

תוכן העניינים
פיוטים בחוברת:

אני צמא למימיוך ירושלם.....עמ' 2
אהיה אשר אהיה / ר' אהרון מנזלי.....עמ' 2
אדון הכל / ר' שלם שבזיעמ' 7
אהבת הדסה / ר' שלם שבזי.....עמ' 3
אהבת רעיהעמ' 5
אגדת שלום שבזי / אורי ברזילי.....עמ' 9
אודה לאלי.....עמ' 1
איומה בהר המור / ר' שלם שבזי.....עמ' 4
איומה המשי / ר' שלם שבזי.....עמ' 5
איילת חן / ר' שלם שבזי.....עמ' 3
אלוהים אשאלה / ר' יהוסף בן ישראל...עמ' 2
אם ננעלו / ר' שלם שבזיעמ' 4
אשאל אלהי יגאלה / ר' יוסף בן ישראל....עמ' 5
אשביעך דודי.....עמ' 7

בוא לשלום חתןעמ' 3
דרור יקרא / דונש בן לברטעמ' 9
דעסה- מוספירין.....עמ' 10
הגיה תימנית.....עמ' 11
ואנא פדא לואמיעמ' 10
חוס אלוהי / חסדאי.....עמ' 1
יָא חֲבִיב יָא לְבִיבעמ' 8
יום שבת תשמח נפשי / ר' שלום שבזי.....עמ' 7
יפה נוף / ר' יהודה הלוי.....עמ' 2
כי אשמרה שבת / ר' אברהם אבן עזרא.....עמ' 8
לנר ולבשמיםעמ' 9
לפלח הרימון / משה הסופר מרומא.....עמ' 4
יא מחיג'העמ' 8
יא ג'מעהעמ' 10

מי נשקני / ר' שלם שבזיעמ' 4
סעי יונה / ר' דוד בן זכריה הלוי.....עמ' 5
ספרי תמהעמ' 6
צור מנתי / ר' שלם שבזי.....עמ' 4
צור משלו אכלנועמ' 8
קריה יפהפיה / ר' זכריה אלצ'אהריעמ' 1
שבת מנוחה היא / ר' שלום שבזיעמ' 7
שור דודי הדר / ר' שלום שבזי.....עמ' 4
שמע האל / שלמה בן סעידעמ' 5
שר הממנה / ר' שלום שבזיעמ' 5

אהיה אשר אהיה / ר' אהרן מנזלי
 אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה רְצֵה עַל עַבְדְּךָ
 וְשִׁמְעַתְּ תַּפְלֵתוֹ מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ
 הִנֵּה אֲנִי כּוֹסֵף לְבֵית מִקְדָּשְׁךָ
 לְרֹאוֹת גָּאוֹן עֶזְךָ וְהוֹד הַדְרָתְךָ
 רַחֵם יַחֲדַתִּי אֲשֶׁר הִיא נִגְדֶּךָ
 קַצֵּר לְגִלוּתִי אֲנִי נִשְׁעָן בְּךָ
 נַפְשִׁי מְקוּהָ לְךָ וְגַם תַּעֲרוֹג לְךָ
 שִׁירִים וְתִשְׁבַּחֹת כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ

אודה לאלי
 אוֹדָה לְאֵלִי כּוֹנֵנִי צוֹר פּוֹעֵלִי
 הוּא יִשְׁמַעְהָ קוֹלִי וַיִּפִּיק מִמֶּלְכִּי
 בְּשֵׁמוֹ אֶקְוֶה אֲכַרְעָה אֶשְׁתַּחֲוֶה
 אֶסְדִּיר שְׂבַח נֹאֶה יַחֲדָה מִלְּלִי
 גְּלִי לְמַצְפוּנְךָ לְרֹאשִׁי מַחֲנֶךָ
 וַעֲשֵׂי רְצוֹן קוֹנֶךָ וְלִשְׁמוֹ הַלְּלִי
 זִדִּים הַלִּיצוֹנִי וְרַבּוֹ שׁוֹטְנִי
 הִשָּׁב עֲנוֹת עֲנִי וְהָאֵר אוֹפְלִי
 חוֹסֶה וְהַצֵּל עִמָּךְ אֵל תִּאֲצֵל
 בְּזָכוֹת אֲשֶׁר פָּצַל וְהַצִּיג מִקְלִי
 טֶרֶם לְךָ נִקְרָא לִישַׁעַךְ מִהֲרָה
 כִּי מִמָּךְ אוֹרָה וְאֵתָה גּוֹאֲלִי
 אָנָּה, אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא...

אני צמא למימיו ירושלם (השורה השביעית מתוך הפיוט "מי אמלל", מאת הפייטן התימני אברהם אבן קפמק)

אלוהים אשאלה / ר' יהוסף בן ישראל
 אֱלֹהִים אֲשָׁאֵלָה יוֹצֵר מְאוּרִים
 יִגְלֶה קֶץ עֲדַתוֹ הַפְּזוּרִים
 וְנִקְבֵּץ לַתּוֹךְ צִיּוֹן בְּשִׁמְחָה
 וְנִהְיֶה שֵׁם בְּכָל מוֹעֵד חֲבֵרִים
 וְהִכְהֵן שֶׁהוּא גְּדוֹל בְּאֶחָיו
 יְהֵא לּוֹבֵשׁ כָּלִיל אוֹרִים וְתַמִּים

קריה יפהפיה / ר' זכריה אלצ'אהרי
 קְרִיָּה יִפְהַפִּיָּה מְשׁוֹשׁ לְעֵרֶיךָ
 עִיר נֶאֱמָנָה אֶת לְמַלְכְּךָ וְשִׁרֶיךָ
 יוֹם אֲזַכְּרָה יַפְעַת רַבַּת צְבָאֶיךָ
 לְךָ כָּלִתָּה נַפְשִׁי לִשְׁכֹן חֲצֵרֶיךָ
 מִי יִתְּנֵנִי נָא אֶעֱוֹף כְּמוֹ יוֹנִים
 אֲשֶׁק אֲבִנֶיךָ אַחוֹן עֶפְרַיִם
 לֹא שִׁקְטָה נַפְשִׁי מִיוֹם נְדוּד רַעֲיָה
 מִיוֹם גְּלוּת בָּנִים מִבֵּית מְגוּרֶיךָ
 אֶפִּיל תַּחֲנֹתִי לִפְנֵי אֲדוֹן עוֹלָם
 יָקִים שְׁעֵרֶיךָ יִבְנֶה דְּבִירֶיךָ
 נִרְאָה בְּשִׁמְחָתְךָ כִּימֵי שָׁנוֹת עוֹלָם
 עַתָּה בּוֹא יִשְׁוּעַתְךָ לְבָנוֹת גְּדִירֶיךָ
 אֲזִתְּשִׁמְחִי לְעַד וּבִטַח תִּשְׁבִּי
 יֶרֶב שְׁלוֹם בְּנֶיךָ מִכָּל עֲבָרֶיךָ

חוס אלוהי / חסדאי

חֹס אֱלֹהִי מִמַּעוֹנְךָ עַל חֲבָצֵלַת שְׁרוֹנְךָ
 יַעֲבֹר עָלִי רְצוֹנְךָ כְּאֲשֶׁר עֲבַר חֲרוֹנְךָ
 שְׁגַבְנִי מִזְדוֹנִי כִּי לְךָ לִבִּי וְעֵינִי
 הִלְעוּלָמִים עוֹנִי יַעֲמֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ
 דוֹד מַחֶה אוֹיֵב מַעֲקֵשׁ כִּי לִנְגְדִי הוּא לְמוֹקֵשׁ
 וְעַדִּי מְתִי אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עִמִּי וְאִינְךָ
 אֶת קְרוֹבִי מְקֻרָבִים גַּם סְבִיבֶיךָ שְׂבִיבִים
 דֶּר בְּכַנְפֵי הַכְּרוֹבִים הַפְּרוּשִׁים עַל אֲרוֹנְךָ
 יָדְךָ תִּנְחָה פְּזוּרִים בַּעֲבוּר חֶסֶד נְעוּרִים
 הַעֲבִדְתָּנִי לְזָרִים וְאֲנִי כֹנֵת יְמִינְךָ
 גִּדְעָה קֶרֶן מַעֲנִי בַּעֲבוּר שִׁמְךָ יי
 גּוֹאֲלִי לְגֹאֵל הַמוֹנִי רוּם וְהַשְׁקֵף מִמַּעוֹנְךָ
 וְהַלְלוּיָהּ...

יפה נוף / ר' יהודה הלוי

יִפְהָ נוֹף מְשׁוֹשׁ תִּבְלֵ קְרִיָּה לְמִלְךָ רַב
 לְךָ נִכְסְפָה נַפְשִׁי מִפְּאֵתִי מַעְרָב
 הַמּוֹן רַחֲמֵי נִכְמָר כִּי אֲזַכְּרָה קֶדֶם
 כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר גָּלָה וְנוֹד אֲשֶׁר חָרַב
 וּמִי יִתְּנֵנִי עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים, עַד
 אֲרוּהָ בְּדַמְעָתִי עֶפְרַיִם וְיִתְעַרֵּב
 דְּרִשְׁתִּיךָ, וְאִם מִלְכָּךְ אֵין בְּךָ וְאִם בְּמִקּוֹם
 צָרִי גִלְעָד - נַחֵשׁ שְׁרָף וְגַם עִקְרָב
 הֲלֹא אֶת אֲבִנֶיךָ אַחוּזִין וְאֲשַׁקֵּם
 וְטַעַם רִגְבֶיךָ לִפִּי מִדְּבַשׁ יַעֲרָב

איילת חן / ר' שלם שבזי

אילת חן בגלות תסמכני
ובלילה בתוך חיקה מלוני

לכוס יינה אני תמיד מזומן
ונתערב חמד יינה בייני

שתו דודים לעומתי ושכרו
והעירו לשכל רעיוני

בהיכל בת מלכים הכבודה
ושולחנה מזומן להמוני

זמן הפריד לכל רעים ודודים
אבל דודי באהבה ימשכני

יקשר חן וחסד על גברת
במעגל חן וחסד יזכרני

מפרשז בענן עבי שחקים
לרעיתי והיא תפיק רצוני

שעריה חמשים הם קבועים
זכות לאה בביתה תסעדני

תעורר אהבת רחל לבנים
בסוד מלכות עשירית תעלני

אלקים חיש לעמד ישועה
בעת רצון תצחצח גרוני

שלומי לב ברוב שלום תסובב
בני איש תם סגולת אב המוני

בוא לשלום חתן / דוד בן יהוסף

בוא לשלום חתן ושמחה במתן

בוא בשעת צדק איש מחזק ביד
הוד לכוכב שחק נין מכנה איתן

לך בשיר ותהלה קום קדם בסגלה
גם שמח בפלה בוא לגן הביתן

יִיטְבֶּה לְבָדִי בין בני עמך
יענו אשריד שומרי משמרתן

ביתך יבנה תשאלה תענה
קנמן עם קנה מר-דרור מקטרותן

גם ותראה קומה למנוחה דומה
אור פאור החמה אש סביב מחנותן

צור תהלל בשמו יראך את נעמו
אז תהא בשלמה או כאחיו נתן

ושמעה בן יוסף הוא ראותך כוסף
כל סעיפיו עונים אומרים שירתן

זה דברי ואני בן יהוסף דוד
המחכה ישעך אל, בכל יום תמיד

תשלחה את נון תמשחה בן דוד
והללויה

אהבת הדסה / ר' שלום שבזי

אהבת הדסה על לבבי נקשרה
ואני בתוך גולה פעמי צוללים

לו יש רשות לי אעלה אתחברה
תוך שערי ציון אשר הם נהלים

שחרית וערבית בת נדיבים אזכרה
לבי ורעיוני בחשק נבהלים

בנעים זמירות מנדוד אתעוררה
ואני ורעיתי ברנה צוהלים

בינו עדת קדש בשירה חברה
חתן והפלה בחפה נכללים

זה יום שמחות לאימה יקרה
כי היא ודודה חן וחסד גומלים

יחדו עלי שלחן וכוס דודי קרא
זמן שרידינו וכל הנסגלים

מכוס ישועות אשמחה ואזמרה
אוציא לכל סודי ואשיב שואלים

שם טוב למשפילים בדעת ישרה
כי הם עלי יצרם בודאי מושלים

תאות לבבם לעשות טוב גברה
יעלו לגן עדן וחיים נוחלים

אהבת יחידתי לטוב אל נהרה
ברוך שהוא נותן שכר כל פועלים

שלום כנהר לעדתי ינהרה
זקן וגם בחור וכל העוללים

איזמה בהר המור / ר' שלום שבזי

איזמה בהר המור עלי לך ובשרי
ונשיר בשיר מזמור בנגון ליוצרי
ונעלה להר תבור בסודות ומזמרי
וזכור וגם שמור שמורים במשמרי.
בפרדס ורימונים
צמודים כשושנים
רמוזים בארמונים.

לפלא הרימון / משה הסופר מרומא

לפלא הרמון אדמה רקתך
כגובה הארמון גבוהה קומתך
ומור עם קנמון ופיחון מביתך
צביה עיניה ללבי אסרו
לעיני היונים אדמה עיניה
כמו חוט השנים דמות שפתותיה
ליפיה עם עונים בורך צוריה
לבבי ולבבה באהבה נקשרו

דברה שמעתי וקולה הערב
עדי עפר שחתי ובלב אש צורב
וכמת נרדמתי והנה קול ערב
ידידי התאפק ורחמי נכמרו
לבנה כסהר מאירה כחמה
מדלגת מהר אלי גבעה רמה
אני ארבה מהר תנו לי העלמה
לבבי עם רוחי בידה נחברו
חבצלת שרון ושושנת עמק
נטוית הגרון ועלי תתחמק

ותביא החרון ללבי הנמק
רטיה הביאו למפתי זורו

מי נשקני / ר' שלום שבזי

מי נשקני מנשיקות אהבה
בנוה חדר מלך גבולי נסבה
שחר והנה בא ידיד נפשי בחן
ותהמה נפשי למולו קרבה
לולי העירני בחמלה לעמד
נתפרדה מני וגופי עזבה
מה זה יחידתי מזגי תרפסי
ואני גוליתי בחסדך נצבה

בינו שרידי הזמן התחברות
הגוף והנפש ביום ששגבה
נחת בסוד תורה ומצות קנתה
שלמות וגם שם טוב לשכלי הרהבה
אנא, אנא ה' הושיעה נא...

צור מנתי / ר' שלום שבזי

אב שמעון יקול - יא כאלקי, כון בעוני מן אהואל אלזמאן
אבי שמעון יאמר - יוצרי, היה בעזרי מפגעי הזמן

צור מנתי וחמדת חלקי הוא בספרא דחיי יכתבו
היחידה בחן השתוקקי יחדי לו והוא ישגח עלן
הגברת שבטי חזקי בר דוד יקום וישזבן
בקשי דוד ורגליו נשקי בעגלא בציון יותבו
חן וחסד עניים הענקי שלם דמלכא ורעייה
ירבהן
אנא, אנא ה' הושיעה נא...

אם ננעלו / ר' שלום שבזי

אם ננעלו דלתתי נדיבים דלתתי מרום לא ננעלו
אל חי מרום על כרובים כלם ברוחו יעלו
כי הם אלי כסאו קרובים יודו שמו ויהללו
חיות שהם רצוא ושבים מיום בריאה נכללו
אל חי... אם ננעלו...

גלגל ואופן רועשים
מודים שמו ומקדשים
מזיו כבודו לובשים
ובשש כנפים סביבים עפים בעת יתגלגלו
יענו בקול שירים ערבים יחד באותות נדגלו

שור דודי הדר / ר' שלום שבזי

שור דודי הדר צביה עזובה בין גדוד אריות
שובה אל חדר היכלך וצלח במנגנויות
בין לשם ודר ומאס בני שקר וקרקסיות
בן פרא מאוס הרי בשמים יעלה חלוצי

תרצה עמך נעלה להר ציון בשיר וזמרה
ואני עבדך אראה גאון עזי בטוב והדרה
חון רעיתך ומאס בני עשו באף ועברה
חננו וחוס אשמח ואגילה בבן לפרצי

שמע האל / שלמה בן סעיד

שמע האל ענני בתפלה בעת אקרא בשיר דוד
תהלה
לפניך אני נחשב כאין יתוש קטן קדמני תחלה
מאד חרד לבבי גם וחלה בגלותי אני אמה
שפלה
הלא בכי"ץ אשר שירו משלים
ילוד חזמ"ק אני קל מנמלה

שר הממנה - יא טאיר אלבאן / ר' שלום שבזי

שר הממנה גנת אגוז קום פתח נא
לקראת ידידי ומהרה
ימצא לעדנה עם בעלי סוד ואמנה
שם מלאכי חן וטהרה
חבר ותנא שונה הלכות ומשנה
סודו ללבי יעוררה
ישאל ויען תוכף טבעי ואופן
ענו בלי תחרות וריב
בקי בענין דרשה ובנין נובע כמעין
פרנס וחנן כמה עניים ונתן
לחמו למסכן צעיר וסיב
יום צר וכפן אסף לדלים וספן
משכים בכל יום ומעריב

איומה המשי / ר' שלום שבזי

אימה המשי דגלי המוני ממצולה
לדודך בקשי יקים לסכה הנפולה
לחסדו דרשי תהיי ברב שמחה סגולה
והנחי בנים
עדת איתנים
שהם נאמנים
בארץ קדשי נשמח בבוא כלה כלולה
ומה טוב שרשי צמרת ארז השתילה
לדודי חושק כי הוא מנת כוסי וחלקי
ומיד עושק הוא גואלי תמיד וחשקי
ודתו נושק הוא יתנה צרכי וספקי
מפרנס לכל
וזן ומכלכל
עלי יד בת כל
בחן וברחשי טובו בכל מקום ממלא
וקו הששי הנחיל עדתו האצולה
שמו יתברך נורא, מעון כל הברכות
לשלחן ערך לנו, ורב טובות משוכות
יעורר חדרך ויפרנסה שונה הלכות
יצו אראלים
והגלגלים
להוסיף טלים
ויזריח שמשי ויקוממה קריה שכולה
וירים ראשי נפשי בחן תהיה גאולה
בליל חלמתי ואני באוזל הבנויה

ונתחברתי עם הישיבה השרויה
ואז שמחתי לשותות בחן כוסי רויה
ושמח לבי
במשתה ענבי
משמר אנבי
וגפן שבשי הם כחצי גורן עגולה
אימה לבשי בגדי פאר, שמחי כאולא

זכות התורה תגן עלי שבטי עדתי
בקרן אורה אל חי יסובב נחלתי
יצו במהרה חסדו, יהא חלק מנתי
יקנא לשמו
ויציל עמו
ואש דת למו
ביום וברמשי תנהיר לדרפי הסלולה
אימה חושי רב לך בים טבע מצולה
ילוד משתא, שית לבך לחבר שיר נגינה
וקח לך ראשית תורת אמת חכמה ובינה
במדה ששית קומה אמרי האזינה
לצור יחדה
והכן צידה
וקרבן תודה
וטיב לא תכשי סוד התעודה לא יסלא
ותשוב חפשי חטאתך תהיה מחולה

ספרי תמה תמימה / ר' סעדיה בן עמרם

ספרי תמה תמימה ספרי נגיל בתימא
בת מלכים החכמה אן מקומך ספרי לי
ענתה יונה סעדיה לי בפלטרין עליה
ואני תוך לב אונה ביפי עוטה מעילי
דלני יא צאח היא דלני פאנא גביא

[הדריכני הו ידיד מהרה הדריכני כי אני חסרת דעת]
ואפהם אפהם לא תעיא אין טריק אטלב כלילי
והבן הבן אל תתשלחני הדרך אבקש את ידידי
יא מסמא לב אלאלבאב ואפתחי יא צנה
אלבאב

[הו הקרויה לב הלבבות ופתחי הו השמורה את הדלת]
אן פי אלבסתאן אטיאב דא כרום דא שהד
חאלי

[כיוון שבגן מיני בשמים אלו כרמים, וזה דבש מתוק]

הרשות באמת נתונה לך שלומית החתנה
אל יסיתך צר ממנה בת ואל ישיג גבולי
בחרי מבחר מקומות היכלי שן הפנימות
ועלי מתוך תהומות ושמע תמה לקולי
נעלה הר העברים נשכבה יחד חברים
מבלי מגע בשרים שם וייטב לך וגם לי
עץ פרי הדר בגני ועסיסי שם וייני
קבלי מתוך ימיני כוס אשר נמזג בחר לי
מבאר שבע צאי לך וזנחי ינשוף ושלך
וחכמי ביני בשלך מימין אל תשמאילי
רחצי טנוף הסירי עת עלות שער חצרי
קדשי את העשירי גם תני חלה ואכלי
מעדנים המתוקים נחלקו שלש חלקים
זה בזה המה אדוקים סוד מכסה הוא ופלי
והללויה

אהבת רעיה / ר' שלם שבזי

אהבת רעיה רצוני
מחמד נפשי ולבי
אשאלה צורי וקוני
ישלחה מרפא לעצבי

גם בקראי יענני
כי שמו קשתי וחרבי
רק בשכל רעיוני
תהמה רוחי בקרבי

אלכה דרך מסלה
בין שרידי הקהלה
הזהירים בתפלה
אשמחה אנשה יגוני
אעמד שחרי וערבי
כי בנעם הגיוני
אשכחה עלי ועלבי

סעי יונה / ר' דוד בן זכריה הלוי

סעי יונה ושמעני בכנור נגני
ופצחי זמרי רני בשיר התבונני
ומהרי ואל תפני לדרך שוטני
קחי צידה ונסעה
ונתעדן ונשבעה
ונשתה מעינות דעה
ונשירה עלי נבל וזמר תתני

עמודי מהרי יונה והתקיני כלי
ונכנס לתוך גנה בתמר תעלי
ונאחזה בסנסוני ופריו תאכלי
ומהרי עדי עדיך

שני תורים עלי לחיך

ונינאה בם כליל יפיך
תני נזמד עלי אפך ועגיל תתני

אשאל אלהי יגאלה שבויים / ר' יוסף בן ישראל

אשאל אלהי יגאלה שבויים ואסוף זרועים
בזכות מכנה אב המון לגוים יזכו לחיים
עת יקראו בשמו יהו ענויים כי הם רצויים
בזכות אשר גלה לנהרים הוליד נקיים

ארבע דגלים
הלכו גאולים
חנו באלים

אל תמסרה אותם ביד בזויים יהיו קנויים
נעלה לארצנו בשיר וזמרה וברון והדרה
בזכות אשר נקרא שמה גבירה יספה ושרה

האל ירחם
עמו ינחם
על יד מנחם

אשביעך דודי / ר' שלם שבזי

אֲשָׁבִיעֶךָ דָּוִדִי בְּחִי הָאֱהָבָה
וּבְחִי גְבוּרַת חֹן, אֲשֶׁר נִעְמָה.
אִם לֹא תִרְפָּא, מַחֲלַת לֵב חוֹשָׁקִים,
לִנְדֹדְךָ, מִתַּעֲלָפִים בְּצִמָּא.

רַב לָךְ נְדוּד הוֹאֵל, וּבּוֹא וּשְׁכֹן נֹת-
בֵּית הַיְדִידוּת, פֶּן תִּהְיֶי שׁוֹמְמָה.
הוֹפֵעַ עֲלֵיהֶם, בְּהֶדֶר פָּנִים וְאוֹר
שָׁכַל וְהַמְדַּע (וְאַזְרוּעַ) מְאוּד רוֹמְמָה.

וּבִטֵּל שְׁפָתֶיךָ וְצוּף אִימָרְתְּךָ
דְּבַר עָלִי לִיבִם דְּבַר נְחֻמָּה.

שבת מנוחה היא / ר' שלם שבזי

שַׁבַּת מְנוּחָה הִיא, לִבְנֵי סְגוּלָּה.
מָה טוֹב וּמָה נָעִים, בּוֹאֵךְ בְּחֻמְלָה.

לְבִי בְּיוֹם שַׁבָּת, יָבִין בְּחִידוּת.
גַּם מִתְּמוֹל אֶכִּין. שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת.
אֲזָכִיר שַׁבָּח לְאֵל, אֲרָבָה לְהוֹדוֹת.
וְאַזְמִירָה בַּשַּׁבָּח, וְדַבֵּר תִּהְיֶה:

מִיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, כּוֹנֵן וְהַקִּים.
וּבְיוֹם שְׁבִיעִי נַח, וַיֵּצֵא חֲשׂוּקִים.
שִׁמְרוּ לְיוֹם שַׁבָּת, כָּל הַקְהִילָה:

בּוֹ כּוֹלְכֶם תִּהְיוּ, יַחַד שְׂמֵחִים.
יִהְיֶה שְׂכָרְכֶם רַב, לַיָּדַע נְכוּחִים.

בּוֹ תִדְרָשׁוּ כָּל סוּד, תִּרְבּוּ שְׂבָחִים.
תִּזְכּוּ וְתִבְּאוּ, צִיּוֹן בְּצִהְלָה:

אדון הכל / ר' שלם שבזי
אֲדוֹן הַכֹּל מַחֲיֶה כָּל נִשְׁמָה.
צוֹ חֲסִדוֹ לְבַת נָדִיב חֲכָמָה.

לְבוּשָׁה מַעֲנֵן תֹּאֵר יִקְרוּ.
וּמִשְׁפָּעַת עָלֶי כָּל הָאֲדָמָה
שָׂאוֹן גָּלִי גְבוּל יָמִים תַּעֲזוּר.
וְעַם דּוֹדָה בְּצִלוֹ נִעְלָמָה.

בַּחֹן בְּעֵלָה שְׁבִטִינוּ תִּנְהַל.
וּמַעֲלָתָהּ מִהֲדָרַת וִרְמָה.

זְמִירוֹת מְכַנֵּף אֶרֶץ שְׂמַעְנוֹם.
צָבִי צָדִיק בְּמִזְרָחָה וְיָמָה.

יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים תָּמִיד בְּיֶשֶׁר.
נִקְיִים הֵם בְּלִי עוֹן וְאַשְׁמָה.

שְׂמוּעָתָם לְטוֹב כָּלֵם בְּרוּרִים.
וְלֵהֶם נִכְסְפָה נִפְשֵׁי בְּתִימָה.

צָרִי גִלְעָד שְׁלַח לָנוּ יְדִידִי.
בְּצִיּוֹן נִשְׁמָחָה גָּבֵר וְעֵלְמָה

יום שבת תשמח מאד נפשי / ר' שלם שבזי

יוֹם שַׁבָּת תִּשְׂמַח מְאֹד נִפְשִׁי
תִּתְאַוֶּה לְעֵלוֹת לְהֵר קִדְשִׁי
מִאֲתָמוֹל תַּחֲזִיק בְּקוֹ שְׁשִׁי
רַעֲיָתִי דְּגָלִי בַּחֹן הַמְּשִׁי

לֹאֲלַתְוִירָאֵת וְאַלְדִּין וְאַלְעֵלְמָא
[לתורה לקיום מצוות ולחכמה]

תִּתְשׁוּק אֱלֹרוּחַ וְאַלְגִּסְמָא
[משתוקקת הנשמה והגוף]

פִּי עֲדִנָּאן תִּלְחֹץ לְהָא קִסְמָא
[בגן עדן תראה הנפש חלק]

מִן אֶכְיָאֵד אֲלִגְסִם לֹא תִכְשִׁי
[וממקרי הזמן ומפגעים גופי אל תירא]

וּסְעוּדוֹת שְׁלֹשׁ מְכֻנּוֹת

לְשַׁבָּת יִהְיוּ מְזֻמְּנוֹת

מִעֲרַב שַׁבָּת מְתַקְנּוֹת

בּוֹ יָרוּם כִּי אֲשַׁמְחָה רֵאשִׁי

יִתְבּוֹנֵן לְבִי בְּסוּד שַׁבָּת

הוּא בְּרוּר לְמִקְיָמִי הֲדָת

וּמַחֲלָל אוֹתוֹ מוֹת יוֹמָת

אִם שׁוֹגֵג חֲטָאֵת יִהְיֶה עֲנִשִּׁי

וּמָה נָעִים מִדְּרָשׁ וְאַגְדָּה

בֵּת מְלָךְ כָּלָה מִיְחָדָה

מִרְאשִׁית הַכֹּל מִיִּסְדָּה

בּוֹ אֲשַׁכַּח עֲנִי וְכָל חֲלָשִׁי

צור משלו אכלנו

צור משלו אכלנו בָּרְכוּ אֱמוּנֵינוּ
שֶׁבָעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יי.

הָזֶן אֶת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ
אֲכַלְנוּ מִלַּחֲמוֹ וּמֵיֵינוּ שְׁתִּינוּ.
עַל כֵּן נֹדֶה לְשִׁמּוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ.
אֲמַרְנוּ וְעִנֵּינוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה נִבְרָךְ לֵאלֹהֵינוּ
עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה שֶׁנִּחַיִּל לְאַבּוֹתֵינוּ
וּמִזֶּזֶן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ
חֲסִדּוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאַמֶּת יי.

רַחֵם בְּחֲסִדְךָ עַל עַמְךָ צוּרֵנוּ
עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֵתֵנוּ
וּבִן דָּוִד עֲבָדְךָ יְבֹא וְיִגְאָלֵנוּ
רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יי.

יְבִנֶּה הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא
וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנִיָּה נַעֲלֶה
הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה
עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא כְּבָרֶפֶת יי.

כי אשמרה שבת / ר' אברהם אבן עזרא

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמַרְנִי
אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבִינִי
אֲסוּר מִצָּא חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים
גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרִים
דְּבָרֵי סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מְלָכִים

אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְמֵנִי

בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נֹחַ לְנַפְשִׁי
הִנֵּה לְדוֹר רִאשׁוֹן נָתַן קְדוּשִׁי
מוֹפֶת בְּתַת לַחֵם מִשְׁנֶה בְּשִׁשִּׁי
כָּכָה בְּכָל שִׁשִּׁי יִכְפִּיל מִזוֹנִי
רָשָׁם בְּדַת הָאֵל חֶק אֶל סִגְנוֹ
בּוֹ לַעֲרֹךְ לַחֵם פָּנִים לְפָנָיו
עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוֹנִי
אֲסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עוֹנִי

הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים
לַחֵם וַיֵּין טוֹב בְּשִׁיר וְדָגִים
הַשְּׂמֵחִים בּוֹ הֵם שְׂמֵחָה מְשִׁיגִים
כִּי יוֹם שְׂמֻחוֹת הוּא וּתְשַׁמְּחֵנִי
מִחַל מְלֹאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית
עַל כֵּן אֲכַבֵּס בּוֹ לְבִי בְּבוֹרִית
אֲתַפְלֵלָה אֶל אֵל עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית
מוֹסָף וְגַם מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי

יָא חֲבִיב יָא לְבִיב

יָא חֲבִיב יָא לְבִיב יָא גִ'לִּגְ'יֵלָאן אֶלְקִזְאָנָה
(הוּא אַהוּבִי מִחֲמַד לְבִי – אֲוִצְרִי הַטוֹב)

שֶׁ-שֶׁהָאֵד אֵינָאק חֲבִיבִי לָאו תְּקוּם אֶלְקִזְאָמָה
(הַעֵד אַעִיד כִּי אַתָּה אַהוּבִי, עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת)
כְּלָאנִי כְּלָאנִי מָה דָּאָם אָנָא פִּיק רָאגְבָה
(גִּרְמַת לִי לִהְיוֹת בְּךָ חוֹשֶׁקֶת)

לָה תִּגְ'נֶנֶשׁ עֶקְלִי שֶׁ-אֶקוּל אֶלְלָה חֲסִיבֶק

(אֵל תִּטְרִיף דַּעֲתִי – אֲמַסּוּר דִּינֶךָ לְשִׁמִּים)
רִית יָא רִית יָא רִית מָאן עֲמָאָר פִּיל הָאוּהָ בֵּית
(מִי יִתֵּן הוּא מִי יִתֵּן וּבִנִּיתִי (לְנוּ) בֵּית בְּשַׁחֲקִים)
יִפְרֶק אוּמוֹ וְאִבּוֹ וְיִפְרֶק אֶלְחִיָּיָה וְאֶלְמָאוֹת
(אֲפֻרְדָּ מֵאֲמִי וְאֲבִי, אֲפֻרְדָּ מִן הַחַיִּים וְהַמֵּתִים)
שֶׁ-שֶׁהָאֵד אֵינָאק חֲבִיבִי לָאו תְּקוּם אֶלְקִזְאָמָה

יָא מַחֲגִ'ה

יָא מַחֲגִ'ה שְׂאֶלְתֶּךָ בַּאֲלֵנְבִי, בַּאֲלֵנְבִי יָא מַחֲגִ'ה
אֶקְרִבִי,
אֵן אֵנָא שֶׁא אֲרוּחַ אֶלְמַגְרִבִי, שֶׁא אֲטֵלֵב צִבִּיָּה
לֵאלְצִבִּי.

קָאֵל אֲבֵרֶם אֲבֹנָא אֶלְכִּלִּיל, לֵא תִרְוּחוּ אֵלִי דָאךְ
אֶלְקִבִּיל,
אֵלְאֵלָה הוּא יִיסֵר לִי אֵהִיל, הוּא יִיסֵר צִבִּיָּה
לֵאלְצִבִּי.

יָא רַפְקָה שֶׁרַק שִׁירוֹ בִּנָא, וְאֲטֵלְבוּ אֶלְמַהִימֵל
רַבְנָא,
אֵלְאֵלָה הוּא יִכּוֹן פִּי עוֹנָנָה, הוּא יִיסֵר צִבִּיָּה
לֵאלְצִבִּי.

קָאֵל יִצְחָק אֵלָא יָא מִרְחָבָא, מִרְחָבָא בַּאֲלָדִי כָאן
גַּאֲיָבָא,
אֲדַכֵּל אֲלֵדָאָר אֵלָה וְשֵׁט אֶלְכַבָּא, בַּעַד שֶׁרָה
תַּטִּיב כַּאֲטֻרִי

הו הדרך שאלתיך בשם הנביא, בשם הנביא התקרב

כי אני למערב (הארץ) לשם פעמי, שתור צביה לצבי

אמר ידיד הנפש אברהם אבינו, אל תלכו אל השבטים

האלוהים, הוא יזמן לי ממשפחתי, הוא יזמן צביה לצבי

הו חברים, זרח (הבוקר) הוליכו אותנו ובקשו מהמרומם

אלוהנו

האלוהים יהיה בעזרנו, הוא יזמן צביה לצבי

אמר יצחק ברוך בואך, ברוך מי שהיה רחוק ממני ובא

הכנסי לארמון אל תוך אהלי, אחרי שרה אמי תשיע רצוני

לנר ולבשמים

לנר ולבשמים נפשי מִיחֻלָּה.

אם תתנו לי כוס יין לְהַבְדִּילָהּ.

סלו דרכים לי פנו לְנְבוּכָה

פִּתְחוּ שְׁעֵרִים לִי כָּל מֶלֶאכֵי מַעֲלָה.

עֵינַי אֲנִי אֶשָּׂא אֶל אֵל בָּלַב כּוֹסֶף

מִמָּצִיא צָרְכִי לִי בַיּוֹם וּבַלַּיְלָה

דֵּי מַחְסוֹר תֵּן לִי מֵאוֹצְרוֹת טוֹבָךְ

כִּי לְחִסְדֶּיךָ אֵין קֵץ וְאֵין תְּכֵלֶה

יִתְחַדֶּשֶׁה גִּילִי טַרְפִּי וְטוֹבֶתִי.

תִּסְרִיר גִּזְוֹנֹתִי מִכָּאוֹב וּמֵאֲפֵלָה

הִנֵּה יָמִי מַעֲשֶׂה מִתְחַדָּשִׁים תָּמִיד.

יִתְחַדֶּשֶׁה בָּהֶם שְׁלוֹם וְטוֹב סֵלָה

אגדת שלום שבזי / אורי ברזילי

לחן: יהודה בדיחי

מִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שִׁשִּׁי בְּצִהְרֵיִם,

יוֹשֵׁב רַבִּי שְׁלוֹם שָׁבִי-זִי בְּחִנּוֹת.

אוֹרֵג הוּא וְטוֹוָה, גּוֹזֵר בְּמִסְפָּרֵיִם,

אוֹהֵב אֶת הַמְּלָאכָה וְשׂוֹנֵא רַבָּנוֹת

בֵּין הָעֲרַבִּים עַל הַר הַבַּיִת

בָּא לְתַפִּילָה לִירוּשָׁלַיִם

כָּל יוֹם וַיּוֹם מִהִשְׁקִיעָה וְכָל הַלַּיַל

אוֹחֵז רַבִּי שְׁלוֹם שָׁבִי בְּעֵטוֹ.

מִבְּעַד חֲלוֹנוֹ נִרְאִית יְרוּשָׁלַיִם

וְאָז כָּאֵשׁ עוֹלָה בּוֹקֶעַת שִׁירָתוֹ. בֵּין הָעֲרַבִּים...

מִיּוֹם שִׁשִּׁי עַד יוֹם רֵאשׁוֹן מְדֵי שָׁבוּעַ

עוֹזֵב רַבִּי שְׁלוֹם שָׁבִי אֶת הָעִיר,

כְּמוֹ בְּכָל שַׁבָּת הוּא טָס עַל כֶּנֶף הָרוּחַ,

לְכַתֵּל שְׁשָׁרְד בְּעִיר דָּוִד. בֵּין הָעֲרַבִּים...

מִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שִׁשִּׁי בְּצִהְרֵיִם,

חוֹזֵר רַבִּי שְׁלוֹם שָׁבִי לְתַפִּילָה.

דרור יקרא / דונש בן לברט

דְּרוֹר יִקְרָא לְבָן וּלְבַת

וַיִּנְצְרְכֶם כְּמוֹ בִּבְת

נְעִים שְׁמַכֶּם וְלֹא יִשְׁבַּת

שְׁבוּ נוֹחוּ בַיּוֹם שַׁבָּת

דָּרַשׁ נָוִי וְאוֹלָמִי

וְאוֹת יִשְׁעַ עֲשֵׂה עִמִּי

נָטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי

שָׁעָה שׁוֹעֶת בְּנֵי עִמִּי

דָּרַךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצִרָה

וְגַם בְּבַל אֲשֶׁר גְּבֵרָה

נִתֵּץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה

שָׁמַע קוֹלִי בַיּוֹם אֶקְרָא

אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַּר הַר

הַדָּס שְׁטָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר

וְלִמְזָהִיר וְלִנְזָהֵר

שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהָר

הַדּוֹךְ קָמִי אֶל קִנָּא

בְּמוֹג לִבִּי וּבִמְגִנָּה

וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה

לְשׁוֹנִנוּ לֶךְ רִנָּה

דָּעָה חֲכָמָה לְנַפְשְׁךָ

וְהִיא כְּתָר לְרֵאשְׁךָ

נִצֵּר מִצּוֹת קִדְשְׁךָ

שָׁמַר שַׁבָּת קִדְשְׁךָ

דַּעְסָה – המסע לירושלם

שָׁאן אֶל מָטָר וּאֲנָא פִּי וְאֲדִי אֶכְדָּר
חֲאֵיט עֲנָב וְאֲחֵיטֵן סַפְרִיגָל
מוֹסַפְרִין פִּיין אֶטְרִיק יְרוּשָׁלַם
שׁוּלוּ שָׁלָל וּוְאֵל מָאָל וּכְלוּנִי אֲשָׁגֵן

פסיעה

נִיתָךְ הַגֶּשֶׁם וְאֲנִי בַשְּׂדֵה יִרוּק
מִימִינִי חִלְקַת עֲנָבִים וּמִשְׁמָאֲלִי שְׁתֵּי חִלְקוֹת
חֲבוּשִׁים
נוֹסְעֵי הַשִּׁיּוּרוֹת, אִיֵּה הַדֶּרֶךְ לִירוּשָׁלַיִם?
קָחוּ אֶת הַשֶּׁלֶל וְהַרְכּוּשׁ וְהַנִּיחוּ לִי רֶק לְהַצִּיץ אֶל
יְרוּשָׁלַיִם

וּאֲנָא פְּדָא לְוֹאֲמִי

וּנָא פְּדָא לְוֹאֲמִי ד'י בִּנְתָנִי
דְּלָה דְּלָה יָא חֲבִיבִי קְלָבִי מְלָאן מְלָאנָה
וּמִשְׁשִׁטָּת ג'עֲדִי וְדִהֲנָתְנִי
דְּלָה דְּלָה יָא חֲבִיבִי קְלָבִי מְלָאן מְלָאנָה
וּנָא פְּדָא לְוֹאֲמִי וְאַלְאֵם אָג'נָה
דְּלָה דְּלָה יָא עֵיוֹנִי קָם לִי עֲלִיאַק מְרַעִי
יָא סֵאקִי יָא כְּצָרָא יָא מוֹזַע אֶלְמָא
דְּלָה דְּלָה יָא עֵיוֹנִי קְלָבִי מְלָאן מְלָאנָה
קְלָבִי מְלָאן יוֹמָא עֲלָא מִן אֲשָׁקִי?
דְּלָה דְּלָה יָא עֵיוֹנִי קְלָבִי מְלָאן מְלָאנָה
וְאַשְׁקִי עֲלָא רַבִּי וְאַחֵן וְאַבְבְּכִי

אני כפרתך אמי

אני כפרתך אמי, את שהרית ונשאת אותי ברחמך,
שילדת אותי
לאט לך אהובי, לבי עולה על גדותיו
רחצת את גופי וסכת בשמן וסירקת מחלפות ראשי
לאט לך אהובי, לבי עולה על גדותיו
אני כפרתך אמי, את לי גן עדן
לאט לך, בבת עיני, עד מתי אחכה לך
את רעננה וירוקה כמקור מים
לאט לך, בבת עיני, לבי עולה על גדותיו
לבי מלא, אמא, לפני מי אזעק?
לאט לך, בבת עיני, לבי עולה על גדותיו
אזעק אל אלוהים, אאנח ואבכה
לאט לך, בבת עיני, לבי עולה על גדותיו

יָא ג'מעה

הִלָּה ג'ינָה נְחִיִּיכֶם וְנִסְמִיר מַעְכֶּם
אַסְעֵד אֱלֹה מְסַאכֶם י- ג'מעה
סִלָּאִם אֱלֹה עֲלִיכֶם י-ח'וֹתִי י-ג'מעה
רִיִּית וְחִנָּה מַעְכֶּם כָּל סְעָה
[חסר...] ... פִּי לִילָה סִמְרָה
הִלָּה נִסְמִיר עַל אֲלָגָת וְלִמְדָעָה
הִנֵּה בָּאנוּ לְשִׁמַּח אֶתְכֶם וּלְבִלּוֹת לַיְלָה אֶתְכֶם.
יִמְלָא אוֹשֵׁר ה' אֶת הָעֶרֶב שִׁלְכֶם חֲבֵרָה
שְׁלוֹם ה' עֲלֵיכֶם הוּא אַחִי הוּא חֲבֵרָה
הִלּוּאִי וְאֲנַחְנוּ אֶתְכֶם כָּל שְׁעָה
בְּלִילָה בִּילּוּי לַיְלָה
הִנֵּה נִבְלָה הַלַּיְלָה עִם גָּאֵת וְנִרְגִּילָה

ההגיה על פי מסורת יהדות תימן (על קצה המזלג)

האותיות והתנועות נהגות בדומה לזו של מסורת ספרד
פרט למקרים הבאים :

• אותיות :

- 'בגד כפת' שאינן דגושות נהגות בצורתן הרפואה
- 'ג' נהגית כ-ġ הערבית (כמו שהערבים מבטאים ע'זה)
- 'ג' נהגית כ-g (g ← ג) (התימנים חלוקים – חלקם הוגים [וחלקם G)
- 'ד' נהגית כמו דל"ת ישראלית רגילה
- 'ד' נהגית כמו th במילה than
- 'ו' נהגית כ-w (ו ← w) נהגית כ-ŵ הערבית (בדומה ל-W האנגלית)
- 'ט' נהגית כ-ט' ערבית (ט ← ط) טי"ת כבדה
- 'צ' נהגית כ-צ' ערבית (צ ← ص)
- סמ"ך כבדה כמו בצדאם חוסיין
- 'ק' נהגית כ-g בהגיה הספרדית (ק ← g) נהגית כגימ"ל שלנו (עלי קאת)
- 'ר' נהגית כרי"ש מזרחית (לשונית)
- ת נהגית רגיל
- ת נהגית כמו th במילה thin

• תנועות :

- קמץ מבוטא כחולם (ק ← ל)
- סגול מבוטא כפתח (ק ← ל)
- חולם נהגה כצירה (תנועת א) אצל רוב התימנים. אצל מיעוטם, מעט עדין יותר – כמו בתנועה הצרפתית "e" במילים le, feu
- שוא נע מבוטא כחתף פתח (ק ← ל),
- שוא נע שלפני אותיות 'אהחע' מקבל את התנועה (בחתף) של אותן אותיות (ק ← ל, ל ← ל, וכו').
- שוא נע לפני י' נהגית כחירק (ק ← ל) (לי)
- פתח, צירה, חיריק, שוויק, קבוץ, שוא נח - רגיל
- חטפים מתנהגים כמו "חטופיהם" – חטף קמץ נהגה או וחטף סגול נהגה א.
- חטף פתח כרגיל

אלו הם הכללים העיקריים לתנועות וההברות השכיחות. ישנם כללים נוספים לתנועות פחות שכיחות (או להגיה שונה במעט) שאינן מפורטות כאן.